

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011778
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011778.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom E. C. D. C., prechodne bytom C. D. C., F. G. H. XXXX/X, I. C. D. C., naposledy prechodne bytom v J., XXX XX C., K. L. L. X/X (u p. M. C. E.), t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre pokračovací trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 /sčasti aj podľa odseku 2 písm. c)/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 17. apríla 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. januára 2024 pod sp. zn. 75Pp/45/2023 jednomyselne takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie okresného súdu zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 09. apríla 2013 pod sp. zn. 6T/9/2006.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd odsúdenému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky, za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným počas určenej skúšobnej doby a za súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona, spočívajúcej v príkaze sa zamestnať v určenej skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 09. apríla 2013 pod sp. zn. 6T/9/2006, právoplatným dňom 25. júna 2013, bol odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1 /sčasti aj podľa odseku 2 písm. c)/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 citovaného Tr. zákona a súčasne aj zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 247 odsek 2 písm. c) Tr. zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005, za čo mu bol uložený podľa § 234 odsek 2 citovaného Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, so zaradením na jeho výkon do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny, podľa § 57a odsek 1 citovaného Tr. zákona aj trest zákazu pobytu na území mesta C. na 5 (päť) rokov a napokon aj podľa § 3 odsek 1, odsek 4 Zákona č. 448/2002 Z. z. o ochrannom dohľade aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Uzneseniami Okresného súdu Trnava zo dňa 22. júna 2020 pod sp. zn. 6Nt/51/2020 a zo dňa 28. októbra 2022 pod sp. zn. 35Nt/13/2022 bol postupne na ďalší výkon trestu odňatia slobody preradený až do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený má predpokladaný koniec výkonu uvedeného súhrnného trestu odňatia slobody, po započítaní väzby, dňom 25. septembra 2026. Lehota

pre to, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, po uplynutí 2/3 uloženého a nariadeného predmetného súhrnného trestu odňatia slobody mu nastala dňom 25. mája 2022.

Dňa 08. novembra 2023 bol Okresnému súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom doručený písomný návrh odsúdeného na jeho podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj prostredníctvom zvoleného obhajcu odôvodnil.

Okresný súd Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 15. januára 2024 pod sp. zn. 75Pp/45/2023 podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku a za použitia § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. návrh odsúdeného na jeho podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že odsúdený síce spĺňa dve zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru - potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia, ale nespĺňa už ostatnú, tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že odsúdený je špeciálnym recidivistom pre spáchanie závažnej trestnej činnosti - opakované spáchanie trestného činu lúpeže, keď už bol v minulosti aj podmienične prepustený z výkonu uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody, pričom trestnú činnosť, ktorú aktuálne vykonáva spáchal v určenej skúšobnej dobe podmieničného prepustenia, čím bola odsúdenému vtedy daná šanca, ktorú nevyužil. Naopak túto zneužil ešte v počiatočnej určenej skúšobnej dobe a hoci od spáchania jeho trestnej činnosti už uplynula doba 19-tich rokov (čo je spôsobené aj pričinením odsúdeného), ktorý sa po istý čas zdržiaval v Španielsku a z ktorého bol vydaný na výkon trestu) a aj napriek tomu, že v súčasnej dobe má odsúdený kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, podporu svojich rodičov na slobode a svojej priateľky v Španielsku, okresný súd tieto skutočnosti nepovažoval za dostatočné argumenty pre jeho podmienične prepustenie, pretože riziko recidívy je u neho vysoké.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu doslovne takto:

[„Ja, odsúdený nesúhlasím s konštatovaním prvostupňového súdu uvedeným v odôvodnení Uznesenia, a to že nebola u mňa, odsúdeného dôsledne splnená tretia (materiálna) podmienka na podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode. V tejto súvislosti poukazujem na to, že prvostupňový súd dôsledne neprihliadol na skutočnosť, že ja, odsúdený som počas doterajšieho viac ako 10,5-ročného výkonu trestu odňatia slobody výrazne prehodnotil svoj doterajší spôsob života, čo vyplýva aj zo samotného hodnotenia ÚVTOS, pričom aj vplyvom pedagogického pôsobenia dlhodobo zaujímam sebakritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a kriticky vnímam a hodnotím aj užívanie návykových látok, keďže v čase páchania trestnej činnosti som bol mladý, hlúpy a závislý na drogách. Pozitívne hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pramení jednak z môjho kritického postoja k trestnej minulosti, zo svedomitého a zodpovedného plnenia pracovných i mimopracovných úloh, ako aj z podporného rodinného prostredia, ktoré skutočnosť v súhrne nasvedčujú tomu, že v prípade môjho podmieničného prepustenia budem mať ja, odsúdený vytvorené dostatočné sociálne a rodinné zázemie, ktoré bude na mňa pozitívne vplyvať. Hoci vykonávam súhrnný 13-ročný trest, mám za to, že prvostupňový súd neprihliadol na výrazný progres, ktorý som počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody urobil, nakoľko sa k svojej trestnej minulosti už dlhodobo staviam kriticky, mám vytvorené dostatočné pracovné návyky a takisto mám silnú podporu blízkych osôb - mojich rodičov a mojej priateľky, s ktorými udržiavam pravidelný kontakt. Aj samotný riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom odporučil moje podmienične prepustenie s dohľadom. Prístup okresného súdu pri rozhodovaní o mojom podmieničnom prepustení pôsobí dojemom, že tento fakticky v prípade mňa, odsúdeného nezvažoval a neprihliadol na nič iné ako na to, že som sa mal v minulosti (pred 19-timi rokmi) dopustiť závažnejšej trestnej činnosti.

Rovnako ja, odsúdený poukazujem na skutočnosť, ktorá vyplýva aj zo samotného hodnotenia ústavu, a to, že v súvislosti s mojou osobou neboli počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody zaznamenané

žiadne nedostatky týkajúce sa dodržiavania povinností vyplývajúcich zo zákona o výkone trestu či ústavného poriadku, pričom moje správanie a vystupovanie bolo a je vždy na požadovanej úrovni. Takisto som počas celého doterajšieho výkonu trestu plnil stanovený program zaobchádzania vo všetkých bodoch. V podmienkach jednotlivých ústavov som bol päťkrát disciplinárne odmenený, a to štyrikrát za vzorné plnenie pracovných povinností a jedenkrát za svedomitú vykonávanie činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, pričom disciplinárne potrestaný som doposiaľ v žiadnom ústave nebol. Rovnako by som chcel ja, odsúdený poukázať na to, že počas celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody neboli v súvislosti

s mojou osobou evidované žiadne nežiadúce prejavy správania, čo svedčí o tom, že som počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zmenil som sa. Aj vzhľadom na moje súčasné vážne zdravotné problémy s chrbticou, chcem po mojom prípadnom podmieničnom prepustení naplno využiť čas s rodinou a priateľkou, nakoľko títo sú pre mňa dostatočný motivujúci prvok. Predchádzajúcu trestnú činnosť úprimne ľutujem, išlo

o mladícke nerozvážnosti, pričom dostatočne dlhý čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody (8,5 roka) a vo výkone väzby (2 roky) bol pre mňa veľkým ponaučením. Počas celého výkonu trestu odňatia slobody som udržiaval pravidelný kontakt s mojimi rodičmi a s mojou priateľkou, a to jednak formou písomnej korešpondencie, pravidelných telefonátov či návštev. Ako vyplýva zo samotného hodnotenia ústavu uvedené kontakty sa javia ako perspektívne, rodina a priateľka mi vyjadruje podporu

a kontakt s nimi sa pre mňa, odsúdeného javí ako veľmi motivujúci a z hľadiska mojej resocializácie ako kľúčový. Po mojom prípadnom podmieničnom prepustení mám zabezpečené bývanie, a to jednak u mojich rodičov na adrese F. G. H. XXXX/X, XXX XX C. D. C., o čom svedčí aj ich Prehlásenie zo dňa 30.10.2023 ako aj u mojej priateľky M. C. E., pričom mám zabezpečenú aj prácu ako maliar, ktorú prácu som vykonával aj pred nástupom na výkon trestu. Okrem toho som vyučený strojní mechanik a viem robiť akékoľvek manuálne odborné práce.

Ja, odsúdený som si uvedomil, že moje konanie bolo nesprávne, čoho najlepším dôkazom je moje príkladné správanie vo výkone trestu odňatia slobody, svedomitú plnenie si pracovných a mimopracovných úloh, ako aj silné sociálne zázemie, ktoré mám pripravené v prípade môjho podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené skutočnosti preukazujú, že je u mňa, odsúdeného splnená taktiež materiálna podmienka pre podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď možno odo mňa, odsúdeného dôvodne očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povediem riadny život. Moji rodičia a moja priateľka sú pripravení mi pomôcť vo všetkom, čo bude súvisieť s mojím riadnym začlenením sa do spoločnosti

a s vedením riadneho a plnohodnotného života, čo deklarovali aj svojim písomným Prehlásením. Rovnako poukazujem na to, že som si počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody vybudoval dostatočné pracovné návyky, ktoré taktiež napomôžu eliminovať obavu prvostupňového súdu z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti, pričom v prípade môjho podmieničného prepustenia mám prísľub zamestnať sa ako maliar a zabezpečiť si tak legálny príjem počas pobytu na slobode. Ja, odsúdený záverom poukazujem na skutočnosť, že odsúdenia vyplývajúce z odpisu registra trestov sú z dávnejšej minulosti, t. j. od spáchania trestnej činnosti uplynulo v súčasnosti už vyše 19 rokov, pričom nárok na podmieničné prepustenie mi vznikol ešte dňa 25.05.2022, teda takmer pred dvomi rokmi.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, predovšetkým na základe kladného hodnotenia ústavu, z ktorého jednoznačne vyplýva moje bezproblémové a príkladné správanie počas celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj v nadväznosti na moje silné sociálne a rodinné zázemie týmto ja, odsúdený navrhujem, aby Krajský súd

v Trenčíne ako príslušný nadriadený orgán preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého Uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a v súlade s ustanovením

§ 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 75PP/45/2023-47 zo dňa 15.01.2024 a rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 66 ods. 1,

ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku mňa, odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX podmienične prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň mi s prihliadnutím na § 68 ods. 1 Tr. zák. určí primeranú skúšobnú dobu, príp. nariadi nad mojim správaním aj probačný dohľad.“]

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa do konania neverejného zasadnutia k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 22. marca 2024, preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 17. apríla 2024 správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného, ktorá je prípustnou, bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, je aj dôvodnou.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Úvodom krajský súd uvádza, že v rámci svojej prieskumnej povinnosti nezistil, že by okresný súd v posudzovanej trestnej veci nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom, vyjmúc 60-dňovej lehoty uvedenej v ustanovení § 415 odsek 4 Tr. poriadku, ktorá má ale iba charakter poriadkovej lehoty a aj vzhľadom na krátku prekročenú dobu siedmich dní, táto nemá v posudzovanom prípade relevantný vplyv na meritórne rozhodnutie.

Krajský súd, v súlade so skutkovými a právnymi závermi uvádza, že v posudzovanom prípade odsúdený spĺňa zákonom vyžadované prvé dve zákonné podmienky na jeho podmiennečné prepustenie uvedené v ustanovení § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená ešte dňom 25. mája 2022, kedy odsúdený už vykonal potrebné dve tretiny /po započítaní aj (vydávacej) väzby/ z právoplatne jemu uloženého a nariadeného súhrnného trestu odňatia slobody. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal skutočne adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to podrobne vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V závere hodnotenia však riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody ale v zásadnom rozpore s tým, čo uviedol v obsahu svojho hodnotenia, ktoré podal súdu, bez relevantného odôvodnenia (pretože stanovený program zaobchádzania plní odsúdený na požadovanej úrovni vo všetkých jeho bodoch) skonštatoval, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, na druhej strane ale jeho podmiennečné prepustenie predsa len odporučil, so zreteľom na existenciu stredného rizika recidívy trestnej činnosti, s nariadením dohľadu nad osobou odsúdeného v určenej skúšobnej dobe. Krajský súd v tejto súvislosti opakovane tak, ako v iných obdobných prípadoch považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pretože len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva že to, či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj

s hodnotením druhej materiálnej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vziať do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Krajský súd nespochybňuje skutkové závery uvádzané okresným súdom o trestnej minulosti odsúdeného. Skutočnosť, že odsúdený, ktorý už bol v minulosti podmiennečne prepustený je iste nie nevýznamnou skutočnosťou pri hodnotení tretej, materiálnej zákonnej podmienky

pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Je tiež nepochybné, že odsúdený sa opakovane dopustil tej istej trestnej činnosti nielen majetkového charakteru, ale najmä násilného charakteru, čo ale konajúci súd o obžalobe vyjadril aj uložením pomerne vyšším súhrnným trestom odňatia slobody, s pôvodným zaradením do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ktorý ústav v zmysle zákona zodpovedá pôvodnej tretej nápravno-výchovnej skupine. Je však ale tiež nepochybné, že od spáchania trestnej činnosti odsúdeným uplynula pomerne dlhá doba (cca 19 rokov) tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd, a to súčasne aj od predchádzajúceho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Nepochybným faktom je tiež skutočnosť, že odsúdený zrejme istou mierou participoval sám na tom (ku svojej škode), že do výkonu trestu sa dostal až s väčším odstupom času. Uvedené skutočnosti, spolu so závažným charakterom spáchanej trestnej činnosti odsúdeným síce nie sú nezanedbateľné argumenty, ktoré môžu viesť k záveru, že

u odsúdeného nie je relevantne naplnená ani ostatná materiálna podmienka pre jeho podmienené prepustenie, ale na druhej strane okresný súd v neprospech odsúdeného dôsledne nevzal do úvahy aj iné, z hľadiska náležitého posúdenia naplnenia tretej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a to existujúce významné skutočnosti, ktoré svedčia v prospech rozhodnutia o podmienenom prepustení odsúdeného. Významným faktom je to, že odsúdený nielen verbálne proklamoval svoju adekvátnu nápravu smerom k vedeniu už iba riadneho života, ale to doposiaľ kontinuálne aj fakticky dokazuje v podmienkach dlhšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností, prístupom k prideľovanej práci, v práci v prospech ústavu a relevantným aktivitám v čase osobného voľna tak, ako na to podrobne poukázal vo faktoch aj riaditeľ v hodnotení odsúdeného počas celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, kedy odsúdený získal celkovo päť disciplinárnych odmien, bez uloženia disciplinárneho trestu, pričom sa odsúdenému doposiaľ podarilo svojim vysoko pozitívnym prístupom dosiahnuť zmenu pôvodne určeného spôsobu výkonu trestu z maximálneho stupňa stráženia až do najmiernejšieho, minimálneho stupňa stráženia. Práve táto skutočnosť významne poukazuje na prejav určitej trpezlivosti a predsavzatia odsúdeného sa vzorne správať nielen v podmienkach výkonu trestu, čo je iste pomerne ťažšie ako na slobode, ale aj tým demonštrovať skutočnosť, že na slobode hodlá skutočne viesť iba riadny život. Napokon odsúdený, ktorý má vcelku veľmi dobré sociálne zázemie nielen u svojich rodičov, ale dokonca v cudzine u svojej priateľky, kde bol fakticky tiež riadne zamestnaný ešte pred svojim vydaním na výkon trestu odňatia slobody, tieto možnosti u neho na slobode aj naďalej pretrvávajú, čo odsúdený preukázal písomným prehlásením svojich rodičov a svojej priateľky a vedú k záveru, že u odsúdeného je aj napriek strednému riziku sociálneho zlyhania, naplnená aj tretia materiálna zákonná podmienka, t. j. predpoklad, že bude už na slobode skutočne viesť iba riadny život. U odsúdeného totiž okrem iného nebolo od spáchania trestnej činnosti, ktorá je podkladom pre jeho súčasný výkon trestu odňatia slobody preukázané, že by sa už za tak pomerne dlhú dobu na slobode, či už na území Slovenskej republiky alebo na území Španielska dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Práve tento fakt je významnou podporou pre vyslovenie záveru, že u odsúdeného je naplnená kumulatívne s prvou a druhou zákonnou podmienkou aj tretia zákonná podmienka pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Od samého počiatku výkonu predmetného uloženého a nariadeného súhrnného trestu odňatia slobody správanie odsúdeného je teda stabilné, bez akýchkoľvek negatívnych výkyvov, riadne plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne s tým, že jeho prejavovaný (nie len verbálne) dostatočný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti od samého počiatku je nemenný a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná, a to aj vzhľadom k svojej už okresným súdom správne konštatovanej trestnej minulosti, a teda nejde zrejme u neho vyslovene o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana aj na slobode. Krajský súd na rozdiel od záveru okresného súdu konštatuje, že odsúdený preto spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim stabilným dobrým sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina a v ostatnom čase aj jeho priateľka v cudzine, čo potvrdili

a potvrdil to aj ústav na výkon trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že u odsúdeného existujú sklony k páchaniu trestnej činnosti, čomu nasvedčuje jeho predchádzajúca trestná minulosť však sama o sebe bez preukázaných faktov, ktoré okresný súd nesprávnym postupom nevzal do úvahy, nemôže odôvodňovať záver o nesplnení poslednej zákonnej materiálnej podmienky, a to s poukazom práve na ostatné v súčasnej dobe existujúce a prevažujúce pozitívne fakty, medzi ktoré patrí aj snaha odsúdeného vyvarovať sa svojim negatívnym návykom z minulosti, najmä absencia stabilného príjmu

zo statočných zdrojov, čomu je možné uveriť, a ktorej existenciu na slobode u odsúdeného je možné podporiť zákonnými prostriedkami (probačný dohľad, primerané povinnosti a obmedzenia) v rámci plynutia určenej obligatórnej primeranej skúšobnej lehoty.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený, ktorý aktuálne predmetný uložený a nariadený súhrnný trest odňatia slobody vykonáva už v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, s minimálnym stupňom stráženia, kumulatívne splňa všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody z podnetu dôvodne podanej sťažnosti odsúdeným výrokom pod bodom I. tohto uznesenia podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku najskôr napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a súčasne na podklade dostatočne vykonaného rozsahu dokazovania pred okresným súdom sám vo výroku II. tohto uznesenia v zmysle § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona odsúdeného podmiennečne prepustil z výkonu (súhrnného) trestu odňatia slobody, ktorý mu bol právoplatne uložený a súčasne nariadený Okresným súdom Bratislava I. v uvedenej predmetnej trestnej veci. Zároveň krajský súd odsúdenému obligatórne určil primeranú skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia - na 3 (tri) roky a na posilnenie účinkov nápravy odsúdeného a jej zavŕšenia v podmienkach slobody súčasne odsúdenému nariadil probačný dohľad nad jeho osobou počas určenej skúšobnej doby, ktorý bude vykonávať príslušný probačný a mediačný úradník. Krajský súd aj vzhľadom na niektoré podstatné rizikové faktory u odsúdeného tomuto uložil aj jednu primeranú povinnosť podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona, ktorá spočíva v príkaze zamestnať sa alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie počas určenej skúšobnej doby, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany probačného a mediačného úradníka, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, o čom krajský súd týmto odsúdeného dôrazne aj poučuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.